

En les fonts castellaneres apareix *furacan* ja el 1510-15, i *huracan* el 1526; aquella *f-* deu ser imitació aproximada d'una aspiració, però també hi ha una variant *furicanos* en anglès el 1568, i un cat. dial. *furacà* registrat a Vinaròs (BDC II, 80). Veg. la discussió detinguda en DCEC-DECH amb la bibliografia que hi dono (també Loewe, *Z. Vgl. Sprfg.* LX, 145ss.).

DERIV.: *Huracanat* [Vogel].

HURÍ, pres del fr. *hourí*, i aquest, del persa *hūrī*,¹⁰ id., derivat de l'àr. *hūr*, plural de *hāyra* 'hurí'. □ 1.ª doc.: 1878, Verdaguer: «--- sospiraven les *hurís* / --- / aires de paradís / ---» (*Atl.*, Concl., 186); Lab.

1888; T. Llorente.

HURRA!, pres de l'angl. *burrah* id.

Hurt, hurtes, V. *a(b)urtar*

HÜSSAR, pres de l'hongarès *huszár* (pron. *húsār*), 1.er conducte de l'alemany i el francès. □ 1.ª doc.: Lab. 1840.

Veg. detalls i bibliografia en DCEC/DECH; afegir-hi Gustav Meyer, *Alban. Studien* III, 49, i la forma russa *gusár* (*Dva Gusára* 'els dos húsars', bella novel·leta de Tolstoi).